

Μικροί ιστορικοί ξράνοι Οί λουκουμάδες των ναυτοπαίδων

Γιασχα πολεμικό

Του κ. Γιάννη Βλαχογιάννη

Μπορεί να μη
κανείς γενικά,
πες και κατά τη
χρόνα της σκλη-
ραίας.

Έλληνικών χω-
ρών, κι ούτε κα-
μιάς τέχνης, τα
«εθελοντικά»

...για να παρ
...το παρ
...λευθερο. το Πα
...για για τον Ελ
...αυτο υποδουλ
...λαο δεν ήταν
...μοναχα θρησκ
...του γινεται, η
...πλημμελεια, ε
...στη εφορτα και
...παλιντας που
...γυριουν, αλλα

[illegible][illegible]

προς το 1500 σώζαν και κάτω
 από Πάγιο νωράειάκη ή πη-
 λιάς, ο οποίος τους έβγαζε. Έξω
 από γαλάφι και έριχναν, κι ό-
 λος άνθρωπος, έσκυβε να
 σηκωθεί, κι να φύγει από τα
 χέρια τους. Έπειτα, μονάκι
 κι επέλεγε μόνο το Πάγιο, κι
 υψωνόταν όλη Πάγιο, και ή-
 ρε να γυρίσει να γυρίσει να γυ-
 ρήσει να λαμύρι τους ρού-
 τσι, και χάρη στο χυμό, οι
 Τούρκοι βε μοιάζουν με φίλε
 τους πρώτα να βουδούφει το
 "Αν' Ήλωση" ακούλουθε από τη
 σειρά: Μερικοί πάλι ήγιναν
 μοναδικά από Άντρες, και
 το σύστημα των Τεχνικών, το
 Βουλιακό, το "Ετελεστικό, ό
 Βουλιακό, το Τυπογραφικό, το
 Μάρμας και οι σπουδαίους
 στοιχειώτικα άσχημα, όλοι νου-
 τιστές, όλοι με "καμπίρα",

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

μο το προνομιακό. Τρίτεια χρ- | μοσάδες τῶν | καταστρεφένων. | (Στίχους εἰς τὴν θγν σελίδα) | σέλην. Σὺν καθάριος θέας, αὐν | δόξη δ' Ναζαρετός γὰρ ἀναστή. |

